

[Lembourn.]

Dams udtalelser vil jeg gerne sige, at når vi kan godkende den ubetinget, er det, fordi vi mener, at ombudsmandslovens § 11 og instruksen til folketingets ombudsmand, § 10, dækker netop det forhold, som hr. Poul Dam har trukket frem. Efter min opfattelse må dette, at der står i loven, at man kan henstille til ombudsmanden at ændre loven, og at der i instruksen står, at ombudsmanden skal gøre folketingets ombudsmandsudvalg og vedkommende minister bekendt med tilfælde, hvor der efter hans skøn foreligger mangler ved gældende love, kunne opfattes sådan, at man uden at nævne en ændring i administrativ praksis alene må kunne påpege, at der eventuelt er en mangel ved en lov — sådan som det er tilfældet med den henstilling, der er kommet angående tinglysningslovens frister. Jeg har altså den opfattelse, at både lov og instruks dækker ombudsmandens hen-
vendelse.

Jeg vil imidlertid gerne give hr. Poul Dam den cadeau, at man måske nok kunne ytre lidt betænkelighed ved at ændre loven i dette specielle tilfælde, hvor det trods alt kun drejer sig om fem retskredse, og hvor det ikke er helt udelukket, at man kunne klare mangelen ved at ansætte mere personale. Under alle omstændigheder må det være rigtigt at sige, at hvis ministeren bestemmer sig til at ændre fristen, skal det i hvert fald være en frist, som kan overholdes. Nu er det imidlertid justitsministeren, der har afgørelsen; det er alene i ministeriet, man skal træffe afgørelsen — det må man altså henlægge til ministeren. Jeg mener ikke, at man kan sige, at der i det af hr. Poul Dam fremdragne er gjort et principielt brud på ombudsmandens beføjelser, og derfor kan jeg på min gruppes vegne godkende beretningen.

Per Federspiel: Også jeg kan på mit partis vegne godkende ombudsmandens beretning.

Jeg vil også gerne gøre en bemærkning om de spørgsmål, hr. Poul Dam rejste, uden at gå i enkeltheder. Jeg kan ikke se, at der er noget forkert i, at ombudsmanden i en sag, hvor det drejer sig om bedømmelse af administrationens handlinger, som jo skal være i overensstemmelse med loven, gør

opmærksom på, at der efter hans opfattelse er visse defekter i loven. Deri ligger ikke nogen underkendelse af lovgivningsmagten. Deri ligger en simpel konstatering af en kendsgerning. Hvorvidt det er rigtigt eller ej, skal jeg overhovedet ikke komme ind på.

Dernæst lod hr. Poul Dam falde en bemærkning om, at ombudsmanden måtte være sikker på, at han havde folketinget bag sig. Dér tror jeg hr. Poul Dam gør sig skyldig i en absolut fejltagelse. Ombudsmanden må handle i overensstemmelse med loven og sin instruks, men han kan ikke handle efter, om han har folketinget eller en del af folketinget bag sig; så ville han svække den uafhængighed og upartiskhed, som netop skal være kernen i ombudsmandens virksomhed.

Nordqvist: Jeg vil allerførst sige til hr. Poul Dam, som før anførte, at der måske kunne være lidt kedeligt i den traditionelle måde, man her i tinget modtog ombudsmandens beretning på, at det måske også kan være et udtryk for, at den nuværende ombudsmand bestrider sit embede så fremragende, at der ikke er grund til at gøre i hvert fald kritiske bemærkninger til hans embedsførelse.

Hr. Poul Dam har selv anført de to sager, der har givet ham anledning til sine bemærkninger. Jeg forstår ham egentlig således, at han er af den opfattelse, at ombudsmanden ikke kan give henstillinger med hensyn til materielle ændringer af lovgivningen, det skulle altså indskrænkes til formelle ændringer. Heri kan jeg slet ikke være enig. Bortset fra, at ombudsmanden i tidligere tilfælde har henstillet til vedkommende minister at ændre loven på et materielt punkt, vil jeg anføre, at i instruks og også i loven står der ganske klart, at ombudsmanden skal gøre ombudsmandsudvalget og vedkommende minister bekendt med tilfælde, hvor der efter hans skøn foreligger mangler ved gældende lov. Der er ikke nogen begrænsning i udtrykket „mangler“; det kan også være materielle mangler. Jeg har prøvet at se helt tilbage til ombudsmandsinstitutionens indførelse, og jeg kan ikke se, at man nogen sinde har drøftet en nærmere vurdering, en nærmere afgrænsning, af dette udtryk, og jeg